

N:o 34.

Af herr **C. F. Wahlquist**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående tidigare inträde af rätt till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa för nu kvarstående indelt manskap.

Vid förra årets riksdag hemställde jag i motion n:o 3 på däri anförda skäl, att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådana åtgärder, att nu kvarstående indelt manskap måtte blifva berättigadt till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa efter respektive 20 och 25 tjänsteår i stället för efter nu bestämda 25 och 30 tjänsteår.

Statsutskottet, till hvilket motionen remitterades, behandlade densamma synnerligen välvilligt och yttrade i sitt utlåtande, n:o 11: »Utskottet har vid behandlingen af denna motion funnit hvad därvid anförts värdt beaktande.

Enär emellertid ett bifall till motionen i dess helhet antagligen skulle medföra en hastigare afgang af indelt manskap än som vore lämpligt under nuvarande härordnings första öfvergångsperiod, har utskottet funnit sig icke kunna biträda motionärens förslag i hvad detsamma afser nedsättning af tjänsteåldern i förekommande fall från 25 till 20 år.

Däremot har utskottet ansett, att i de fall, då för erhållande af underhåll från ifrågavarande kassa fordras en tjänsteålder af 30 år, denna utan större olägenheter kunde nedsättas till 25 tjänsteår.

Utskottet får alltså hemställa,

att Riksdagen må besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådana åtgärder, att nu kvarstående indelt manskap måtte blifva berättigadt till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa efter 25 tjänsteår i stället för efter nu för vissa fall bestämda 30 tjänsteår.»

Utan debatt blef detta Riksdagens beslut, för hvilket jag är både Riksdagen och statsutskottet tacksam.

Jag anser mig dock äfven denna riksdag böra upptaga frågan ånyo med förhoppning om, att den nu *i sin helhet* måtte vinna Riksdagens bifall. Statsutskottets förra året uttalade farhåga för en alltför hastig afgång af indelt manskap, om motionen i sin helhet blifvit bifallen, ville jag *då* ej förneka, men sedan dess har jag kommit till den öfvertygelsen, att ett bifall till motionen snarare skulle medföra ett motsatt förhållande till hvad statsutskottet befarade.

Förhållandet är nämligen, att indelt manskap redan vid fyllda 32 lefnadsår, sålunda vid en tidpunkt då 20 tjänsteår på långt när ej uppnått, beviljas på begäran afsked, om blott rust- eller rotehållarens frisedel blifvit anskaffad och åtföljer afskedsansökan, något som (frisedelanskaffningen) numera icke möter några svårigheter. För bättre utkomsts skull begagna sig häraf ganska många. Jag hyser dock den öfvertygelsen, uppkommen genom samtal med af frågan berörda, att en hel del af dessa skulle kvarstå till den tidpunkt, omkring 40 lefnadsår, då de uppnått 20 tjänsteår, om de visste, att de *då* blefvo berättigade att vid fyllda 50 lefnadsår få åtnjuta ett blygsamt underhåll från Vadstena krigsmanskassakassa. Ett bifall till motionen skulle sålunda snarare förhindra än påskynda afgången af indelt manskap.

Beträffande skälen i öfrigt för min framställning, får jag hänvisa till hvad som blifvit anfördt i min motion n:o 3 förra året.

Jag vågar alltså vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådana åtgärder, att nu kvarstående indelt manskap måtte redan efter uppnådda 20 tjänsteår kunna erhålla afsked med anmälan till underhåll från Vadstena krigsmanskassakassa, på expektans, så snart den afskedade uppnått en ålder af 50 år och 30 år från hans antagande i tjänst förflutit.

Stockholm den 25 januari 1905.

Conrad Wahlquist.